N°. 111. A°. 1848.
Donderdag, 14 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 13 *September* 1848.

[18459] Alzoo A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc* over de navolgende Slaven, zich bij rekweste heeft gewend, om *Brieven van Manumissie* voor dezelve te erlangen, als:

1°. Voor de Slavin *Magdaleentje*, bekend staande ten name van ALEXR. LIJONS, voor den vrijdom,

en 2°. Voor het Slavenkind *Klaartje*, bekend staande ten name van C. SINDERHOEK, voor den vrijdom.

Zoo worden aldegenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements—Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

(18461) Over *zes* weken den juisten dag nader te bepalen, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het openbaar doen verkoopen:

Het bloote Erf gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, bekend onder N W. La. E No. 75*b*; aankomende den Boedel ANTOINETTA SCHMIDT Wed. C. FIJTH.

Paramaribo, den 12 *September* 1848.
M. N. ARLAUD,
2*de Commies.*

BUITENLAND.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen.*)

Nederlanden.

Men hoorde dezer dagen hevige klagten bij den handel, over het verkoopen van koffij door de Nederlandsche Handel-Maatschappij, beneden het vroeger door haar gestelde *minimum* en over de consignatien van tin naar buitenslands. Over dit consigneren der koloniale producten naar buitenslands hebben wij vroeger onze denkbeelden geuit. De handel-Maatschappij heeft daarenboven haar besluit bekend gemaakt, dit voor het vervolg na te laten. Wij kunnen ons dus ontslagen rekenen, thans hierover te handelen. Er blijft derhalve slechts de vraag over: heeft de Handel-Maatschappij wel gehandeld met beneden haar gesteld *minimum* te verkoopen? Ons antwoord is, dat wij over het algemeen het stellen van *minima* bij veilingen afkeuren. Wij meenen, dat men bij het verkoopen van koffij steeds eene verkeerde handelwijze volgde, met het stellen van *minima* tot regel aan te nemen, en dat dus het ongenoegen en de verliezen, die thans door het verlagen van het *minimum* veroorzaakt werden, slechts de gevolgen zijn van hetgeen reeds sedert jaren verkeerd is geschied. Betoogen wij in de eerste plaats het schadelijke der *minima*. Wij stellen, dat, indien men vroeger bij de verkoopen van koffij geene *minima* had aangenomen, het aan Brazilie onmogelijk ware geweest, de productie van koffij zoo zeer uit te breiden, als dit thans geschiedde; waaruit van zelf volgt, dat de productie van koffij op Java belet is zoo groot te zijn, als dit mogelijk ware geweest, indien men, door de prijzen hunnen natuurlijken loop te laten, aan Brazilië de concurrentie moeijelijk had gemaakt. Koffij is een product, waarvan een groot deel der productie kosten door den handen-arbeid wordt verslonden.

In onze Oost-Indische kolonien is deze veel goedkooper dan in Brazilie. Indien de koffij onzer Oost-Indien dus steeds tegen de bestaande marktprijzen ware verkocht geworden, dan was het onmogelijk geweest dat de Brazil Koffij er mede had kunnen blijven concureren, omdat de kosten der productie onzer Oost-Indische koffij, voor een zeer groot deel in handen-arbeid bestaande, minder bedragen, dan die van de Brazil koffij, en de handen-arbeid, welke er aan besteed moet worden, onmogelijk door machinen kan worden vervangen, zoo als dit bij de suiker het geval is, waarvoor de West-Indiën een ruim veld van productie aanbieden en ten aanzien waarvan zij, om verschillende redenen, op eenen voordeeligen voet met Oost-Indiën kunnen concurreren.

Daar men nu onze oost-indische koffij niet zoo goedkoop verkocht, als de markt het vorderde en *minima* stelde ver boven de kosten van productie, — waarbij wij alle kosten tot op de marktplaats rekenen, — maakt men de uitbreiding der productie van de Brazil koffij mogelijk. Men gaf dus aan een concurrent groeikracht, die de consumtie der koffij van onze koloniën, hoe langer zoo meer in den weg moest treden. Zoo bevorderde men, hetgeen men, door aan de zaken haren natuurlijken loop te laten, van zelf had belet. Indien men na zijne dwaling ingezien te hebben, eindelijk tot gezonde beginselen zal teruggekeerd zijn, dan zal men veel moeite hebben, een concurrent te overwinnen, wiens ontwikkeling men had kunnen voorkomen. Zietdaar hetgeen men verrigtte door de monopolie der *minima*. Men vergat, dat aanbod en vraag de marktprijzen regelen en dat de vraag toeneemt, naar mate de marktprijzen goedkooper zijn, omdat de consumtie vermeerdert, naar mate de prijzen minder zijn, waarvoor gekocht kan worden. Stelt men nu een bepaalden prijs, ver boven de kosten van productie, dan wringt men de consumtie binnen willekeurig gestelde grenzen. Men ontneemt haar haren natuurlijken loop en er kan niet zoo veel geconsumeerd worden, als het geval ware geweest, indien men steeds zoo goedkoop verkocht had, als de markt het vorderde. Dit zelfs, al heeft men geene concurrenten te vrezen. Hoeveel meer als men door zijne vastgestelde prijzen aan dezen de gelegenheid geeft zich te ontwikkelen en uit te breiden. Beperkt men de consumtie dan beperkt men tevens de productie. En dit is een tweede euvel. Hoe meer onze kolonien voor onze markten produceren, des te meer handel en scheepvaart hier te lande, des te meer vertier. Door dus de consumtie van onze Oost-Indische koffij te beperken, beperkt men de productie in de kolonien en daardoor de welvaart van de ingezetenen in het moederland. Zoo verkeerd zijn zulke kunstmiddelen. De feil bij het verkoopen der koffij, ligt dus niet zoo zeer in hetgeen nu geschiedde, dan in hetgeen vroeger is verrigt. Had men steeds bij de verkoopen den loop der markt gevolgd, niemand had zich thans kunnen beklagen, dat men ook nu deze handelwijze volhoudt. Daar men echter tot nu toe steeds de markt op eene kunstmatige hoogte heeft zien houden, nu beklaagt men zich, dat juist thans in het ongunstigste tijdperk, het stelsel wordt verlaten. Er is zeker wel eenige grond in deze klagt, want zij, die in het vertrouwen gekocht hebben, dat men de *minima* zoude vasthouden, zien zich thans te leur gesteld. Men behoort echter te bedenken, dat iedere monopolie op bedriegelijke grondslagen rust. De natuurlijke loop der zaken wordt verwrongen en er wordt eene kunstmatige toestand geboren, die ten laatste voor de werkelijkheid moetende wijken, hem te leur stelt, die op het voortduren van hetgeen slechts door kunst werd geschraagd, zijn vertrouwen heeft gesteld. Mogelijk hadde H. M. den overgang minder gevoelig kunnen maken. Om dit te kunnen beslissen, zouden wij dieper in hare geheimen ingewijd moeten wezen, dan wij dit zijn. Zeker is het echter, dat vroeg of laat, het kunstig opgetrokken gebouw der *minima* moest inzakken, omdat de grondslagen wrak waren, waarop het rustte.

De toestand van Ierland verergert dagelijks. Niet alleen, dat zich op verschillende plaatsen van dit ongelukkige land weder sporen van de aardappelenziekte beginnen te vertoonen, maar ook de woelingen der menschelijke hartstogten worden nu aldaar heviger, dan zij ooit te voren geweest waren. De hoofden dier rustverstoorders beleggen op verschillende plaatsen des lands vergaderingen en wanneer duizenden menschen daar bijeengekomen zijn, trachten zij door oproerige taal de gemoederen in beweging te brengen, en tot opstand aan te zetten. Naauwelijks nam het gouvernement eenige dier oproerstookers gevangen, of anderen verrezen onmiddelijk en beproefden zoo mogelijk nog heviger taal dan hunne gevangen genomen voorgangers, te voeren. Het engelsche ministerie was dus genoodzaakt een beslissenden stap te nemen. Den 22 Julij stelde lord John Russell in het lagerhuis voor, den lo[ui]tenant van Ierland eene buitengewone magt te verleenen en de habeascorpus-acte voor Ierland op te heffen. De 3 lezingen dezer wet hadden onmiddelijk plaats en reeds den volgenden dag werd dit wetsontwerp door het hoogerhuis goedgekeurd. Het berigt van de opheffing der habeascorpus-acte, door middel van de elec-

trische telegraaf ontvangen, heeft een soort van schrik onder de leiders der revolutionaire partij te weeg gebragt. Men zeide, dat de opstand, die den 8sten Aug. moest uitbreken, vervroegd was en nu den 28sten Julij zou plaats hebben. De gouvernementsgezinden (oranjemannen) maakten zich in het noorden gereed, om aan eene oproerige beweging weerstand te bieden. Meagher, die zich te Waterford bevond, heeft eene hevige ploclamatie bekend gemaakt, waarin hij aanbeveelt geen gevolg te geven aan het bevel, aan alle burgers gegeven, om namelijk hunne wapens uit te leveren. Doch ook de lord luitenant van Ierland schijnt besloten te hebben de gestrengste maatregelen te zullen nemen. Er was een bevel tot inhechtenisneming uitgevaardigd tegen den heer Smith O' Brien, het voornaamste hoofd der beweging; ook waren nog andere bevelen tot inhechtenisneming gegeven. De volgende distrikten zijn verklaard in staat van beleg; de stad en het graafschap Kilkennij, het graafschap Meath, het geheele graafschap Waterford, het geheele graafschap Cork. Er zal een kamp geformeerd worden te Piltown, in het graafschap Kilkennij, in het park zelf van den onderkoning. Te Dublin waren, volgens de laatste berigten, zeer verontrustende geruchten in omloop, betreffende revolutionnaire bewegingen, die op sommige plaatsen des lands zouden zijn uitgebroken. Hierbij komt, dat eenige der voornaamste leden van de clubs van Dublin hunne betrekkingen hebben verlaten en in den nacht naar het zuiden zijn vertrokken. Te Waterford vooral moeten de zaken zeer erg staan; allen spreken van een burgeroorlog als onvermijdelijk. De heer John O'Connel, die zich op dit oogenblik te Cove bevindt, heeft eene zeer vredelievende vermaning aan de partij van de *repeal* gezonden. Hij raadt tot wettige en constitutioneele middelen, als de eenige weg tot heil voor Ierland. Ongelukkig heeft de stem van den zoon des bevrijders thans allen invloed verloren.

Het berigt, dat de kroon van Sicilië aan den hertog van Genua zou zijn opgedragen, wordt bevestigd. Eergisteren (26 Julij) wilde men te Parijs weten, dat de hertog dit aanbod aangenomen, doch tevens, dat de koning van Napels een protest tegen de oprigting van het nieuwe koningrijk Sicilië en de benoeming van den Hertog van Genua aan alle Europesche hoven ingezonden had.

In de nationale vergadering te Frankfort heeft de president namens den rijksbestuurder kennis gegeven, dat deze afzag van elk inkomen, dat hem in zijne betrekking mogt worden toegewezen. Onder de besluiten van deze vergadering behoort o. a. ook het volgende: » Elk Duitscher heeft het duitsche rijks-burgerregt en kan de hem uit krachte hiervan toekomende regten in elk duitsch land uitoefenen. Over het regt van verkiezing voor de duitsche rijksvergadering, handelt de rijks kieswet. Voorts heeft het nieuw benoemde ministerie verklaard, dat zoodra het voltalig zou wezen, het een op de grondslagen van vrijheid en onafhankelijkheid berustend programma zijner buitenlandsche staatkunde zou mededeelen, en dat het op het punt stond, de fransche republiek te erkennen en een gezant naar Parys te zenden. Daarna is van wege het ministerie de verklaring afgelegd, dat met Denemarken nog geen wapenstilstand gesloten was en dat er geen zou gesloten worden, dan die met de eer van Duitschland overeenkomt alsmede, dat er reeds maatregelen genomen zijn, om, zoo noodig, den oorlog met versterkte magt voorttezetten. In deze vergadering, (24 Julij) werd door de commissie ad hoc voorgesteld, de opneming in den duitschen bond te erkennen van de door den koning van Pruisen daartoe aangewezen gedeelten van Posen, alsmede de door generaal van Pfuel bepaalde demarcatie-linie; en dat men van den koning van Pruissen eene stellige verklaring zou vragen, dat hij den Duitschers, wonende in het door hem bestuurd wordende poolsche gedeelte van Posen, hunne nationaliteit zal laten en die nationaliteit aan hen verzekeren, zelfs wanneer dat gedeelte ophouden mogt, onder zijn bestuur te staan.

De koning van Pruissen heeft den franschen gezant Arago, te Charlottenburg ontvangen en daarmede de fransche republiek erkend. De grondwets-commissie heeft hare werkzaamheden den 23sten geëindigd.

Particuliere brieven uit Berlijn verzekeren, dat men aldaar uit St Petersburg het officieele berigt heeft ontvangen, dat de deensche kwestie, althans van de russische zijde, geene aanleiding tot storing van den Europeschen vrede zal geven.

De hoop, die men koesterde, dat koningin Isabella aan Spanje eenen troonopvolger zou schenken, is verijdeld. Een ongelukkig toeval heeft alle vooruitzigt daarop doen verdwijnen.

— De infant don Francisco de Paula, vader van den gemaal der koningin, schijnt in ongenade gevallen te zijn, want hij heeft bevel ontvangen om in het buitenland te gaan reizen, terwijl zijne kinderen onder de hoede gesteld zijn van den hertog de Gor, die daarvoor 60,000 realen 's jaars zal genieten.

— De Carlisten hebben in den laatsten tijd zich wel weder in de noordelijke provinciën van Spanje vertoond, maar herhaalde nederlagen geleden door de koninklijke troepen.

Oost-Indische berigten, met de laatste Overland-Mail ontvangen.

— De Expeditie tegen Balie vertrok op den 30sten April, bestaande uit 700 man infanterie, 100 man sappeurs en mineurs, 12 veldstukken en ander geschut. Eene gelijke magt zou ook van Samarang vertrekken, te gelijk met 1000 Madurezen. Zij zouden te Bezockie bij elkander komen, daar op berigten van Europa wachten en indien deze gunstig waren, zonder zij onmiddelijk tegen Balie optrekken. De Balinezen maakten zich gereed om krachtdadig wederstand te bieden, en zeiden, besloten te zijn den dood te wreken van den zoon en erfgenaam van den radjah van Klongkong, die door het losbranden van een der stukken van een nederlandsch oorlogschip, gedood werd.

SCHEEPVAART.

UITGEZEILD.

Den 12den dezer, Z. M. Stoomschip Suriname, Kommandant W. Staring, via het Neder-district Nickerie naar Demerary.

UITGEKLAARD.

Den 12den, de Nederl Schoener Jan Ernst, kapt. H. Everts, naar Curaçao; lading: 55 | 2 leggers Dram, 3 vaten en 1 kist Arrowroot, 1 kelder Koffij, 1 baal inl. Rijst, 300 bossen Banannen, 1 blomvat Suiker, 3 kisten Stukgoederen, 1 kistje Lijfkleederen, 23 | m. Curaçaosche Sigaren, 30 blikken Reusel, 1 vat Spek en 2 manden Seltserwater. — Passagiers. de WelEd. Gestr. Heer 1ste Luit. H. Beer en Echtgenoote.

SCHEPEN **IN LADING.**

NAAR AMSTERDAM.

Het schip Snelheid, Kapt. J. J. Gerter adres bij Gisius en Co.

Het schip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen, adres bij C. J. Leijsner.

Het schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Het schip Activo, Kapt. L. Hus. adres bij L. D. J. van Bommel.

ADVERTENTIEN.

(18463) Worden bij inschrijving te Koop aangeboden van Plantaadje *Killenstein*

P. m. 18,500 ℔ heele } **KOFFIJ.**
» » 1500 ℔ gebr. }

Inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Vrijdag den 15 dezer, des ochtends ten *elf* ure, bij F. F. J. BOTHE; alwaar de monsters te bezigtigen zijn. Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de KOFFIJ ter Lands Waag worden afgeleverd, en voor elke ledige Zak *f* 1 moeten worden betaald.

Paramaribo, den 12 September 1848.

PARAMARIBO, *den 13 September 1848.*

(18464) Van Plantaadje *Sardam*, worden bij inschrijving voor *gereed geld* te KOOP aangeboden:

Veertig vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ten Kantore van N. NIELSON worden aangenomen tot Vrijdag den 15 dezer, des morgens ten 10 ure. Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de afhaling binnen *acht* dagen, voor rekening en risico van den Kooper, moeten plaats vinden.

(18465) Bij inschrijving worden te Koop aangeboden de volgende

WISSELBRIEVEN,

als:

2 stellen, ieder à *f* 500.
5 » » » » 1000.
2 » » » » 1500,

allen voor rekening van den Boedel BALFOUR per 90 dagen zigt, op de Heeren CHARBON & ZOON te *Amsterdam* getrokken.

De inschrijvings-billetten daarop zullen worden aangenomen tot Vrijdag den 15 September e. k., 's ochtends om 10 uren, ten kantore van W. E. RUHMANN qq.

OP ZEE,

in de nabijheid van de rivier COPPENAME is op den 1sten dezer maand, 's nachts eene nieuwe

RONDE PONT,

gebouwd van WANE HOUT, lang 30- breed 12- en diep 3 voet, van het Vaartuig, hetwelk dezelve boegseerde, losgeraakt en weggedreven.

Wie dezelve op de Plantaadje Waterloo in NICKERIE, of bij den ondergeteekende terugbezorgd, zal eene behoorlijke belooning genieten.

Paramaribo, den 13 September 1848.

W. E. RUHMANN.

(18696)

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.